בעזרת השם יתברך

גיליון

לְנַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ

רשמי־הוד מתוך היכלא קדישא של מורינו הרה"צ
ר' יצחק לעזער שליט"א, בשבתו עם חברים מקשיבים,
בדרכיו ונסיעותיו, ובכל עת מצוא.

גיליון: 2
חודש סיון תשפ"ה

נסיעה לירושלים עיה"ק ת"ו - אחר חג שבועות תשפ"ג

עולים לרגל

יום א' פרשת בהעלותך ח' סיון תשפ"ג - זכינו לעלות עם מו"ר עט"ר שליט"א לירושלים עיר הקודש, לרגל יו"ט שבועות. אמנם בדרך־כלל הנסיעה היא ב'אסרו חג', אך מחמת שבשנה זו היתה שבת־קודש מיד אחר החג - נסענו ביום א'. [ואכן, בכל שבעת הימים שאחר חג שבועות יש מעלה מיוחדת בנסיעה לירושלים, כי הם ימי השלמה לחג, ועל־כן לא אומרים בהם תחנון, כמבואר בפוסקים].

שמן זית

זכינו להתפלל תפילת מנחה ביבנאל בסביבות השעה 3 ומחצה, ואחר כשעה כבר היינו מוכנים לצאתו מן הקודש.

מו"ר שליט"א יצא עם סלסלה גדולה של פירות - "זכר לביכורים", והיו שם בעיקר פירות משבעת המינים. [מלבד זיתים, היה גם בקבוק שמן זית].

בי"ת נצחי

תיכף כשעלה לרכב, הוציא מו"ר שליט"א סידור "עת רצון", ואמר מתוכו תפילת הדרך, ובין כך התחיל הרכב לנוע ירושלימה.

אחר שיצאנו מיבנאל, מו"ר שליט"א למד את שיעורי הבי"ת של היום - דף־היומי בבלי וירושלמי, ופרק תוספתא.

הכנה

נכנסנו לקרתא דשופריא, והורה מו"ר שליט"א לנהג לנסוע אל המקווה, שם טבל בטהרה כהכנה דרבה לקראת הכניסה למקום קדוש - שלא זזה שכינה ממנו לעולם.

אחר ששב לרכב, נסענו אל הכותל המערבי, ובדרך הכין עצמו לכך, ונענע ראשו בתפילה ודביקות, והתעוררנו מאד לקדושת הזמן והמקום.

"זכר" לביכורים!

נכנסנו לרחבת הכותל עם הרכב, וירד מו"ר שליט"א, וסימן להביא את סלסלת הפירות הנ"ל מן הרכב, ואחד הנוכחים אמר: "להביא את **הביכורים**", ענה ואמר מו"ר שליט"א: "זֵכֶר' לביכורים!"... [היינו שלא לומר "ביכורים", כי אין זה ביכורים ממש, ויה"ר שייבנה בית־המקדש במהרה בימינו, ונוכל להביא "**ביכורים**" ממש, אמן!].

ואכן, מו"ר שליט"א נטל את סלסלת "זכר" לביכורים בידו, והוציא ממנה את בקבוק השמן הנ"ל, והורה לשים את זה יחד עם כל מיני המזונות שהביאו בשביל מעמד ה"לחיים", ולאחמ"כ התחלנו ללכת לכיוון שריד בית־מקדשינו [אגב, הסלסלה היתה בתוך שקית שחורה גדולה, ולא ראו מבחוץ מה יש בתוכה, ואחזה בידו הימנית].

"מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד"

הגענו סמוך אל הכיור של הנטילת־ידיים, והתבטא מו"ר שליט"א בלחש: "**מזמור שיר חנוכת הבית... משיח**"... [אולי אמר מילים נוספות, אך זה מה שהיה נשמע אז מפיו. ואולי כוונתו כי "מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת" הוא ר"ת 'המשיח', וזהו "לְדָוִד" - הוא משיח בן דוד שיבוא ויגאלנו גאולת עולם, ונקט דווקא פסוק זה, כי הוא הפותח את מזמור ל' שהיו אומרים בעת הבאת הביכורים].

מו"ר שליט"א נטל ידיו, ונכנסו לכיוון הכותל, ואז החל מו"ר שליט"א לנגן לעצמו בלחש את "מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד", כך עד

שהגענו לאבני הכותל הקדושות, ונישק את אבני הכותל, והתיישב כשסל "זכר לביכורים" עליו, ופתח את הסידור "עת־רצון" ב"מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד", וסימן שנזמר זאת יחדיו, ואכן ניגנו את זה בתנועה הידועה אצלנו [מה שאנו רגילין לנגן בחנוכה].

לימוד ענייני ביכורים

אח"כ הניח הסידור, ולקח חומש דברים, ואמר מתוכו את **פרשת הביכורים** (עליית ראשון של פרשת כי תבוא), ולאחר־מכן נטל לידיו משניות סדר זרעים (כל אלו הספרים הביא עמו לנסיעה - סידור, חומש ומשניות), **ולמד את שלושת הפרקים של מסכת ביכורים - פרק א' עד פרק ג'.**

אחר שסיים את אמירת משניות ביכורים, הוריד את את הסל מעליו, והחל בהתבודדות שארכה למעלה משעה תמימה, בהשתפכות הנפש לפני קונו על הכלל והפרט.

כיסופים קדושים

לאחר־מכן התפללנו תפילת מעריב, ולאחריה פצח מו"ר שליט"א בשירת **"בנה ביתך כבתחילה"**, וכשניגנו המילים **"והראנו בבנינה"** - הביט מו"ר שליט"א כמה פעמים לכיוון העליון של הכותל בכיסופין דקדושה אימתי ייבנה בית־מקדשינו.

'לחיים טיש'

ביציאה מן הכותל, גם־כן נטל ידיו אצל הכיור דשם, ועלינו אל ה'מרפסת' של הסוכה שאנו רגילין לילך לשם, והתיישב בראש השולחן.

מו"ר שליט"א ברך תחילה על מיני־מזונות, והורה לפתוח הסלסלה של "זכר לביכורים", וכשסידרו הזיתים - הורה לשים בזה מעט שמן זית. מו"ר שליט"א ברך על פרי הגפן, ואח"כ אכל מהתמרים, הזיתים והענבים, וצוה להעביר הצלחות של הענבים הלאה.

ניגון "אהבה רבה"

באמצע אכילת הקודש של מו"ר שליט"א ואנשי־שלומינו, הגיע אחד מן האחראים על המקום, ואמר שלפי החוקים שלהם אי־אפשר שיהיו שירים (כי בכל העת היו ניגוני שמחה של שירים ב'רמקול'), ואכן כיבו את השירים, וניגנו יחדיו את הניגון **"אבינו אב הרחמן"**, ולאחמ"כ ציווה מו"ר שליט"א לנגן ניגון **"אהבה רבה"** [להרה"ק ר' צבי הירש מרימנוב זי"ע], וניגנו זאת בהתעוררות עצומה והתרגשות נפלא.

דברות קודש

לאחמ"כ ציווה לנגן ניגון קודם התורה, והתחלנו לשיר את הניגון שאנו שרים על **"רחם בחסדך"**, כי הלא אנו עומדים מול מקום המקדש, ומתבקשים ומתחננים "בן דוד עבדך יבוא ויגאלנו"!

מו"ר שליט"א הורה לחזור על הניגון הזה כמה פעמים, סך־הכל **ד' פעמים** (עי' ספר "דרכי איש", חלק א', ערך 'דל"ת'), ולאחמ"כ פתח פיו בחכמה בלימודים חיים לעובדא ולמעשה, ונזכיר נקודה אחת:

בחג שבועות מאירה ביותר מידת ההתחדשות, וכמו שכתוב (במדבר כח, כו) "וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַה' בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם", כי חג השבועות צריך להכניס באדם התחדשות גמורה בכל העניינים! והדבר הראשון ששייך ביותר לחג השבועות הוא **לימוד התורה:** עכשיו הוא הזמן לעשות התחלה חדשה בלימוד התורה! **לא להסתכל 'מה' למדנו עד עכשיו ו'האם' בכלל למדנו, ו'כמה' הספקנו ללמוד, מתחילים עכשיו מחדש כמו תינוק שנולד!**

ואמר מו"ר שליט"א, שזה כל העניין של **מצות ביכורים,** שמביאים לבית־המקדש את הפירות הראשונים שביכרו, שזה מורה על התחדשות גמורה - **הפירות חדשים, אנחנו חדשים, וקונים בנפשנו את מידת ההתחדשות לכל השנה כולה!**

אני מקווה שכולם ברכו...

אחר השיחה הנפלאה, חילק מו"ר שליט"א 'לחיים' יחד עם פירות קדישין, והעריף מברכותיו על העוברים מול פני הקודש.

קודם שברך ברכה אחרונה, אמר בחיוך "אני מקווה שכולם ברכו ברכה אחרונה"... (כי רבים הלכו כבר אל האוטובוסים שהמתינו לדרך חזור), ואח"כ ברך ברכת מעין שלוש ו'בורא נפשות'.

מודעות ענק

יצאנו מרחבת הכותל עם הרכב, ובדרך ברחובות ירושלים עיה"ק, היו שלטי־חוצות גדולים שבהן היה כתוב בגדול: **"מודעה זו מותר לקרוא בשבת"**, ולמטה כתוב בקטן: **'רק מי שלומד הלכה יודע הלכות שבת'...** וכנראה כוונתם להמחיש את נחיצות לימוד הלכות שבת, שיש מודעות שמותר לקרוא ויש מודעות שאסור וכו'. כשהסתכל מו"ר שליט"א על המודעות הענקיות (היו הרבה מודעות כאלה - אחת אחר השניה) - **חיוך התפשט על פניו, ונראה שנהנה מהרעיון.** [כי מחמת שהיה הכתב ממש ענק - זה משך את העין לראות מה כתוב, ומתעוררים ללימוד הלכות שבת].

שילוח הקן

מו"ר שליט"א הגיע לבית אחד מאנשי שלומינו, ושם קיים מצות 'שילוח הקן', מחמת שבמרפסת הבית היה קן ציפור, וכששילח את היונה אמר בקול את הפסוק (דברים כב, ז) **"שַׁלֵּחַ תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ"**, ולאחמ"כ ענה ואמר: 'מובָא בַּזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ (תִּקּוּנֵי זֹהַר דַּף כג), **שֶׁמִּצְוַת שִׁלּוּחַ הַקֵּן מְעוֹרֶרֶת אֶת הַגְּאֻלָּה; הִנֵּה עַם יִשְׂרָאֵל שְׁרוּיִם בְּגָלוּת כָּל־כָּךְ הַרְבֵּה שָׁנִים, וְהַשְׁכִינָה הַקְּדוֹשָׁה מְאֹד מְצְטַעֶרֶת עַל כָּךְ, וּבְכֹחַ מִצְוַת שִׁלּוּחַ הַקֵּן אֲנַחְנוּ מְבַקְּשִׁים שֶׁהַקָּדוֹשׁ־בָּרוּךְ־הוּא יוֹצִיאֵנוּ מִן הַגָּלוּת הַמָּרָה הַזֹּאת, וְיִגְאָלֵנוּ גְּאֻלַּת עוֹלָם'.**

ובאותו מעמד התעוררנו מאד, מחמת שזה מאד מתאים להאי קרתא דשופריא שאנו נמצאים בה, כי איתא בתיקוני זוהר (דף נח:): 'שְׁכִינְתָּא אִיהִי שִׁלּוּחַ הַקֵּן, מָאן קֵן דִּילָהּ? דָּא יְרוּשָׁלַיִם'; נמצא שירושלים עיר הקודש היא הקן של השכינה הקדושה, והתקיים אצלה "שִׁלּוּחַ הַקֵּן" מחמת חורבן ביהמ"ק, והוא ענין שילוח קדושת השכינה משם, ועל כך אנו מעוררים רחמים דיקא בתוך אתרא קדישא הדין, שנזכה מהרה שישובו בנים לגבולם, וייבנה בית מקדשנו ותפארתנו, אמן!

היונה חוזרת...

והנה אז אירע דבר-פלא, אחר שנכנסו אל פנים הבית, היונה שבה וחזרה אל סביבות הקן... ותיכף ומיד החזירו את הביצה אל הקן [כדי לזכות עוד במצוה נדירה כזאת], והסב מו"ר שליט"א לסעודת מצוה.

במהלך הסעודה דיבר מו"ר שליט"א את השיחה המודפסת בספר "דרכי איש", חלק א', אות 'שילוח הקן', קחה משם ויערב לך.

באמצע הסעודה, ציווה מו"ר שליט"א לבדוק האם היונה חזרה, ובדקו מצאו שהיא יושבת בקן כאילו לא אירע דבר... מו"ר שליט"א שמח מאד, והורה לאחד מאנשי שלומינו שיקיים את המצוה, ואמר אז שזו סגולה לזרע של קיימא (דברים רבה ו, ו), וכמו שכתוב בפסוק **"שַׁלֵּחַ תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם"** - ועי"ז **"וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ"**, ואכן הנ"ל קיים את המצוה, ובכל העת חזר מו"ר שליט"א על לשון הפסוק **"וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ"**.

אחר איזה זמן, חזרו ואמרו שהיונה שבה בחזרה... וכיבד מו"ר שליט"א עוד אחד מאנ"ש במצוה, והתכוננו אז לברך ברכת המזון, וענה ואמר לאחד שהיה ג"כ שם, שאם היא תחזור שוב - 'גם אתה תוכל לעשות'...

'גם אתה תוכל'

בברכת המזון, אמר מו"ר שליט"א את ברכת "ובנה ירושלים עיר הקודש... בונה ברחמיו ירושלים" בהתעוררות גדולה מאד, ומשך את התיבות בכוונה יתירה.

אחר ברכת המזון, הלך בעצמו לבדוק מה שלום היונה... והנה ראינו איך היא מתקרבת אט אט אל הקן. חיכינו כמה רגעים, והתקדמה היונה עוד ועוד, ובתוך זמן קצר - התיישבה שוב על הביצה... וציווה להנ"ל להיכנס אל המרפסת ולקיים את המצוה, וכשהלה הגיע בסמיכות אל הקן - אמר מו"ר שליט"א בקול את הפסוק **"שַׁלֵּחַ תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ"**, ושילח ההוא את היונה, ונטל הביצה, וברכו מו"ר שליט"א כמה ברכות השייכות ל**"וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ"**.

יונה קדושה

לאחמ"כ התבטא מו"ר שליט"א, שהיונה הזאת היא יונה קדושה שמזכה את נשמות ישראל עם הרבה מצוות...

והנה, דבר אחד מדבריו לא נפל ריקם, ואכן **תשעה חדשים** אח"כ, זכה הלה ונולד לו בן זכר למזל טוב, ותקופה קצרה אח"כ, זכה הראשון שעשה [אחר מו"ר שליט"א] להיפקד בדבר ישועה ורחמים, ונולדה לו בת למזל טוב, והיה הדבר לאות ופלא גדול, שדברי חכמים שרירים וקיימים, ואם אמרו רבותינו הקדושים דבר-מה - כך הוא! אשרינו מה טוב חלקנו!

עשר קומות!

בירידה אל חניית הרכב, נכנס מו"ר שליט"א עם אנ"ש אל המעלית, והיתה 'מעלית' גדולה ומרווחת, וענה ואמר שגם בבניין באומן 'קלויז מוהרא"ש' יהיו כאלה 'מעליות' בעזרת השם יתברך, וכבר הכינו המקום בשביל זה, וענה ואמר: **"הרי צריכים עשר קומות"**... [כאומר, שאם צריכים עשר קומות - מוכרחים 'מעליות'... (כי כן הזכיר כמה וכמה פעמים, שבבניין הקדוש שלנו באומן יהיו עשר קומות, וכמו עשרת שורות האבנים שציווה מוהרא"ש הקדוש זי"ע שיהיה במצבת קדשו, ומי יעמוד בסוד קדושים)].

בכסף מלא

הגענו אל הרכב, והתחלנו הנסיעה חזור לארצות החיים. כשעצר הנהג בתחנת הדלק, הוציא מו"ר שליט"א סכום כסף ונתן לנהג שישלם עם זה בעבור הדלק, ואף שבתחילה לא חפץ הנהג לקחת וכו' - התעקש מו"ר שליט"א שיקחם, כי כן אצל מו"ר שליט"א דבר

ידוע וקבוע, שאין אצלו נ״י ענין של ׳חינם׳, ורגיל לומר, שאיתא בזוהר הקדוש: ׳חינם׳ זה הסטרא אחרא, וצדיקים מקפידים תמיד לשלם בכסף מלא, וכלשון רבינו ז״ל בספר המידות (אות צדקה, סימן נו): **׳כְּשֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה מִצְוָה, תִּרְאֶה שֶׁהַמִּצְוָה לֹא תִּהְיֶה בְּחִנָּם, אֶלָּא בְּכֶסֶף מָלֵא׳.**

הגענו לעיר השמחה, והודה מו״ר שליט״א אל הנהג, ואיחל לילה טוב, ועלה לביתו.

אשרינו שזכינו לכזאת נסיעה קדושה בצל קורתו של אילן החיים, יה״ר שהרשמים הקדושים יישארו חקוקים בליבנו לעד, וניקח לעצמנו נקודות לעובדא ולמעשה מכל דרכי הצדיקים הקדושים, ש׳יגיעו׳ במעט מעשינו למעשי אבותינו, אמן ואמן!

לתגובות והארות, והשגת ספרי מו״ר הרה״צ שליט״א: מכון ׳יִשָּׂא מִדַּבְּרוֹתֶיךָ׳ דוא״ל: s0584563404@gmail.com